

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. március 24.
(OR. en)

7301/21

SOC 154
EMPL 110
ECOFIN 273
EDUC 98

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	ST 6240/1/21 REV 1
Tárgy:	A Tanács következtetései a 2021. évi együttes foglalkoztatási jelentésről (március 8.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a 2021. évi együttes foglalkoztatási jelentésről szóló, 2021. március 8-án írásbeli eljárás keretében jóváhagyott tanácsi következtetéseket.

A Tanács következtetései a 2021. évi együttes foglalkoztatási jelentésről

1. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a Covid19-világjárvány megfordította a foglalkoztatás növekedésének hat éve tartó pozitív tendenciáját, és súlyosan érintette a munkaerőpiaci eredményeket az EU-ban. Ez várhatóan növeli majd a szegénységet, elmélyíti az egyenlőtlenségeket és akadályozza a szociális kohéziót. Aránytalan mértékben érintettek az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozó – például a határozott idejű szerződéssel foglalkoztatott – munkavállalók, valamint a fiatalok, a migráns háttérrel rendelkezők, a vendéglátóiparban, a turizmusban, a kulturális ágazatban és a szórakoztatóiparban dolgozók és egyes szakmai tevékenységek;
2. ÜDVÖZÖLVE a gyors és határozott tagállami és uniós szintű választ, nevezetesen a csökkentett munkaidős foglalkoztatáshoz nyújtott jelentős pénzügyi támogatás mozgósítását, valamint a foglalkoztatás megőrzését és a jövedelemkiesés csökkentését célzó egyéb intézkedéseket. KIEMELVE a szükséghelyzeti munkanélküliségi kockázatokat mérséklő ideiglenes támogatást nyújtó európai eszköz (SURE) hozzájárulását. ÜDVÖZÖLVE a szociális partnerek aktív részvételét ebben az összefüggésben, valamint a civil társadalmi szervezetek által a legkiszolgáltatottabbak támogatása érdekében tett erőfeszítéseket;
3. EMLÉKEZTETVE a 2021. évi éves fenntartható növekedési stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól szóló következtetéseire, és különösen arra, hogy az európai szemeszter továbbra is hatékony koordinációs eszközként biztosítja a tagállami reformprogramok koherenciáját, valamint arra, hogy a szociális jogok európai pillérének továbbra is iránytűként kell szolgálnia a jobb európai munka- és életkörülményeket célzó felfelé irányuló konvergenciához, valamint a foglalkoztatás- és szociálpolitikáknak a vonatkozó hatásköröket kellően figyelembe vevő, uniós szintű koordinációjához;
4. HANGSÚLYOZVA, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz nagyszabású pénzügyi támogatást fog nyújtani a munkahelyteremtést támogató reformokhoz és beruházásokhoz, valamint ahhoz, hogy az uniós gazdaságok, társadalmak és egészségügyi rendszerek reziliensebbé váljanak, és felkészültebbek legyenek a zöld és digitális kettős átállásra, ezáltal fellendítve az emberekbe irányuló beruházásokat, valamint felgyorsítva a gazdasági és társadalmi talpra állást;

5. HANGSÚLYOZVA, hogy a 2021. évi együttes foglalkoztatási jelentés, amely nyomon követi a foglalkoztatási iránymutatások végrehajtását és ismerteti a szociális jogok európai pillérét kísérő szociális eredménytábla eredményeit, segítheti a tagállamokat a reformok és beruházások szempontjából releváns prioritási területek meghatározásában, figyelemmel az uniós finanszírozásból – ezen belül az új Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből – származó támogatásra is;
6. ELISMERVE, hogy a csökkentett munkaidős foglalkoztatási rendszerek és a foglalkoztatás megőrzését célzó egyéb intézkedések gyors elfogadása, valamint az aktivitási ráták csökkenése korlátozta a munkanélküliségi ráta növekedését a járvány kitörése óta. HANGSÚLYOZVA, hogy a csökkentett munkaidős foglalkoztatásnak és a hasonló intézkedéseknek a szükséges ideig hatályban kell maradniuk. KIEMELVE, hogy amint a körülmények lehetővé teszik, a szakpolitikáknak elő kell segíteniük különösen a zöld és a digitális gazdaság felé történő munkaerő-átcsoportosítást (pl. továbbképzéssel/átképzéssel és jól megtervezett foglalkoztatási ösztönzőkkel), és az átmenet során biztosítani kell a munkavállalók védelmét. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a megfelelő, észszerű időtartamú, minden munkanélküli, így a korábban atipikus munkaszerződéssel foglalkoztatottak számára is hozzáférhető munkanélküli ellátások nyújtása kulcsfontosságú az álláskeresőknél az átmenetek során történő támogatása szempontjából;
7. HANGSÚLYOZVA, hogy a hatékony aktív munkaerőpiaci szakpolitikák központi szerepet játszanak a méltányos és inkluzív fellendülés támogatásában. HANGSÚLYOZVA a reformok, továbbá az aktív munkaerőpiaci szakpolitikákba és az állami foglalkoztatási szolgálatokba történő beruházások fontosságát annak érdekében, hogy – többek között digitális megoldások valamint a támogatás szociális és egészségügyi szolgáltatásokkal való ötvözése révén – hatékony, egyénre szabott segítséget nyújtsanak az álláskeresőknél;
8. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a Covid19-világjárvány aránytalan hatást gyakorolt a kiszolgáltatott csoportokra, többek között a digitális készségek hiánya miatt. HANGSÚLYOZVA, hogy a célzott munkaerőpiaci szakpolitikák, az aktív befogadás, valamint az oktatási és képzési intézkedések megvédhetik és javíthatják a legkiszolgáltatottabbak helyzetét;

9. KIEMELVE az ifjúsági munkanélküliségnek és a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok számának ugrásszerű megnövekedését, ami valószínűleg tartós hatással lesz a fiatalok munkaerőpiaci kilátásaira. HANGSÚLYOZVA, hogy ezért fokozni kellene a reformokat és az állami foglalkoztatási szolgálatokba történő beruházásokat, valamint aktív munkaerőpiaci szakpolitikákra és oktatási és képzési rendszerekre lenne szükség ahhoz, hogy a fiataloknak integrált szakpolitikai válaszokat lehessen adni és fejleszteni lehessen a készségeiket, többek között a színvonalas tanulószereződéses gyakorlati képzések és szakmai gyakorlatok biztosításának támogatásával. MÉLTÁNYOLVA, hogy az „Út a munka világába – Az ifjúsági garancia megerősítése” című tanácsi ajánlás végrehajtása jelentősen hozzájárulhat a fiatalok rendelkezésére álló átfogó foglalkoztatási támogatás megerősítéséhez;
10. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a nemek közötti foglalkoztatási és bérkülönbségek megszüntetése további erőfeszítéseket igényel, mivel a Covid19-válság tovább súlyosbította az alacsonyabban fizetett ágazatokban és szakmákban foglalkoztatott nőket érintő kockázatokat. HANGSÚLYOZVA, hogy e tekintetben a nők munkaerőpiaci részvételét reformok és beruházások révén növelni lehetne, különösen a kisgyermekkorai nevelés és gondozás, a tartós ápolási-gondozási szolgáltatások, a munka és a magánélet közötti egyensúlyra és a fizetések átláthatóságára vonatkozó szakpolitikák, valamint az adó- és ellátórendszerek olyan kiigazítása révén, amelyek célja a nők munkaerőpiaci részvételét hátráltató tényezők kezelése;
11. HANGSÚLYOZVA, hogy a bizonytalan munkafeltételekhez vezető munkaviszonyok megelőzése és a határozatlan idejű munkaszerződések alkalmazásának megfelelő ösztönzése – a megfelelő minimálbérek és a szociális védelemhez való hozzáférés előmozdítása mellett – kulcsfontosságú a munkaerőpiaci szegmentáció csökkentéséhez, a tisztességes munkafeltételek előmozdításához és a dolgozói szegénység kezeléséhez. KIEMELVE, hogy különösen a válság fényében fontos olyan biztonságos és megfelelően kialakított munkakörnyezetbe és a rugalmas munkafeltételekbe beruházni, amelyek támogatják a munkavállalókat és visszaszorítják a be nem jelentett munkavégzést;

12. NYUGTÁZVA, hogy azokban a tagállamokban, amelyek a szociális párbeszéd terén már jól kidolgozott struktúrákkal rendelkeztek, továbbra is jelentős maradt a szociális partnerekkel a válságelhárítás során folytatott konzultáció, ugyanakkor az egyéb tagállamokban a válság tovább csökkentette a szociális partnereknek már az egészségügyi szükséghelyzetet megelőzően is korlátozott mértékű bevonását. HANGSÚLYOZVA, hogy a szociális párbeszéd, illetve a szociális partnerek és egyéb érdekelt felek – mindenekelőtt a civil társadalmi szervezetek – bevonása a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek kidolgozásába és végrehajtásába jelentős mértékben hozzájárulhat a hatékony szakpolitikai válaszingtézkedések meghozatalához és a gazdaság helyreállításához;
13. NYUGTÁZVA, hogy továbbra is jelentős kihívást képez az, hogy a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű csoportokban a gyermekek és a fiatalok alacsony mértékben vesznek részt az oktatásban és a képzésben, illetve rosszabb iskolai eredményeket érnek el, ami potenciálisan hosszú távú hatást gyakorol a társadalmi részvételükre, a munkapiaci integrációjukra és a karrierlehetőségeikre. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a lezárások alatt bevezetett távtanulás e hátrányokat adott esetben tovább súlyosbította. KIEMELVE, hogy a képzett munkaerő hiánya komoly akadályt jelent a vállalkozások általi beruházások szempontjából, valamint hogy az alacsonyabb képzettségű felnőttek jelentősen kisebb mértékben folytatnak tanulmányokat, noha nekik lenne erre a legnagyobb szükségük. NYUGTÁZVA, hogy a magasabb szintű digitális készségek terén tartósan hiányosságok mutatkoznak, különösen a nők körében. RÁMUTATVA, hogy a – többek között a tanárok és oktatók számára nyújtott, mindenekelőtt a digitális és a zöld készségeket érintő – továbbképzés és átképzés az oktatásban és a képzésben való részvétel fokozását, valamint az oktatásban mutatkozó egyenlőtlenségek csökkentését célzó reformokkal és beruházásokkal együtt előfeltétele a digitális és a zöld átállás támogatásának, valamint az inkluzív és fenntartható növekedés előmozdításának;
14. MEGÁLLAPÍTVA, hogy 2019-ben tovább csökkent a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek aránya, jóllehet a korábbi évekénél lassabb ütemben. NYUGTÁZVA, hogy a Covid19-válság, valamint a munkanélküliség és az inaktivitás ezzel összefüggő várható emelkedése valószínűleg negatív hatást gyakorol a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitettek arányára;

15. RÁMUTATVA, hogy a minimumjövedelem védelme – az aktivizáló és támogató szolgáltatásokkal együtt – alapvető fontosságú szerepet tölt be a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatának a mostani válság alatti enyhítésében, és ezzel a társadalom leghátrányosabb helyzetű tagjait segíti, jelenleg és a jövőben egyaránt. HANGSÚLYOZVA, hogy a minimumjövedelem védelmének a szegénység és a társadalmi kirekesztődés elleni küzdelem céljából a Covid19-világjárvány összefüggésében és azon túl történő megerősítéséről szóló tanácsi következtetésekkel összhangban kezelni kell a támogató szolgáltatások elérhetőségét, megfelelőségét és nyújtását illetően megfigyelhető különbségeket;
16. KIEMELVE, hogy a jövedelmi egyenlőtlenség továbbra is komoly kihívást jelent EU-szerte. NYUGTÁZVA, hogy az elmúlt években a jövedelmi egyenlőtlenség a jövedelemeloszlás alsó hányadában nagyobb mértékben növekedett, mint a felső hányadban. HANGSÚLYOZVA, hogy a válság következményeként valószínűleg az egyenlőtlenség valamennyi formája növekedni fog, dacára a hozott intézkedéseknek. KIEMELVE, hogy a jövedelmi egyenlőtlenségek megszüntetéséhez reformokra van szükség olyan különböző szakpolitikai területeken, mint például az adó- és az ellátórendszerek kialakítása, a bérmegállapítási mechanizmusok, az oktatás és képzés terén (már kisgyermekkortól) megvalósuló inkluzivitás, valamint a megfizethető és színvonalas szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés biztosítása. EMLÉKEZTETVE arra, hogy a szakpolitikai reformok végrehajtásával egy időben az elosztási hatásokra is nagyobb figyelmet kell fordítani, többek között a zöld és a digitális átállást támogató szakpolitikákat illetően;
17. RÁMUTATVA, hogy a válság várhatóan aránytalan mértékben érint majd bizonyos kiszolgáltatott csoportokat, mindenekelőtt a gyermekeket, a fogyatékkal élő személyeket, az időskorúakat és a migráns háttérű személyeket. EMLÉKEZTETVE arra, hogy a gyermekszegénységnek, illetve a gyermekek társadalmi kirekesztésének előfordulása EU-szerte tartósan magas. HANGSÚLYOZVA, hogy a kisgyermekkorú nevelés és gondozás, a lakhatás és az egészségügyi ellátás biztosítása kulcsfontosságú tényező a szegénység megelőzése és leküzdése, valamint a gyermekek jóllétének előmozdítása szempontjából. KIEMELVE, hogy inkluzív oktatásra, hozzáférhető egészségügyre és olyan inkluzív munkaerőpiaci szakpolitikákra van szükség, amelyek megfelelően igazodnak a fogyatékkal élő személyek igényeihez. HANGSÚLYOZVA, hogy a migráns háttérű személyek, valamint a menekültek integrációjához integrált megközelítésre van szükség, amelynek keretében a képzés és a készségfejlesztés foglalkoztatási lehetőségekhez és a szolgáltatások – főként a szociális támogatások, az egészségügyi ellátás és a lakhatás – hozzáférhetőségéhez kapcsolódik;

18. NYUGTÁZVA, hogy a válság nagyon súlyos hatást gyakorol a hajléktalanokra és a lakhatásból kirekesztettekre. EMLÉKEZTETVE arra, hogy a megelőzést és a tartós lakhatáshoz vagy lakhatási támogatáshoz való gyors hozzáférést ötvöző integrált megközelítések, valamint a támogató szolgáltatások nyújtása mellett a bentlakásos intézményekbe és a szociális lakásokba irányuló beruházásokra is szükség van a hajléktalanság és a lakhatásból való kirekesztettség jelentette kihívás megfelelő kezelése érdekében;
19. NYUGTÁZVA a jelenlegi válság által a szociális védelmi rendszerek elé gördített kihívásokat, mindenekelőtt ami az arra irányuló kapacitásukat illeti, hogy minden rászorulónak megfelelő jövedelmet biztosítsanak, valamint hogy garantálják számukra, hogy megfizethető és színvonalas szolgáltatásokat vehessenek igénybe. HANGSÚLYOZVA, hogy a szociális védelemhez való hozzáférésről szóló tanácsi ajánlással összhangban tovább kell javítani az önálló vállalkozók és az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozók szociális védelmét;
20. NYUGTÁZVA, hogy a Covid19-világjárvány ráirányította a figyelmet arra, hogy az egészségügyi rendszereket meg kell erősíteni, javítani kell hatékonyságukat és rezilienciájukat, valamint hogy biztosítani kell a megfelelő egészségügyi ellátás igénybevételének lehetőségét. MEGÁLLAPÍTVA, hogy további beruházásokra van szükség a jól képzett munkaerő biztosítása, a fekvőbeteg-szakellátás, a járóbeteg-szakellátás, valamint az egészségügyi alapellátás közötti koordináció javítása, továbbá az egészségfejlesztés és a betegségmegelőzés terén annak érdekében, hogy az egészségügyi rendszerek reziliensebbé váljanak az egészségügyi szükséghelyzetekkel szemben, valamint hogy csökkenthetők legyenek az egészségügyi eredményekben tapasztalható egyenlőtlenségek;
21. NYUGTÁZVA, hogy a Covid19-világjárvány rávilágított arra is, hogy meg kell erősíteni a tartós ápolási-gondozási rendszerek rezilienciáját. MEGÁLLAPÍTVA, hogy az európai népesség előregedésének fényében, valamint tekintettel arra, hogy fokozni kell a nők munkaerőpiaci részvételét, továbbá hogy orvosolni kell a válság által az ápolás-gondozás terén felszínre hozott hiányosságokat, prioritásként kell kezelni a megfelelő, megfizethető és színvonalas tartós ápolás-gondozáshoz – többek között az otthoni ápolás-gondozáshoz és a közösségi alapú szolgáltatásokhoz – való hozzáférést, továbbá a házi gondozóknak nyújtott támogatást és a tartós ápolás-gondozás iránti igény csökkentését célzó preventív intézkedéseket;

22. MEGÁLLAPÍTVA, hogy a demográfiai változások fényében folytatni kell a nyugdíjrendszerek megfelelőségének, fenntarthatóságának és inkluzív jellegének javítását célzó nyugdíjreformokat. HANGSÚLYOZVA, hogy e reformokat a tevékeny időskorra vonatkozó stratégiákkal és a munkával töltött életszakasz meghosszabbítását elősegítő egyéb intézkedésekkel, valamint a nyugdíjak terén a nemek közötti és az atipikus foglalkoztatási formákban dolgozók nyugdíját érintő egyenlőtlenség csökkentését célzó szakpolitikákkal kell támogatni;

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

23. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy saját hatáskörüknek megfelelően, a nemzeti körülményeket figyelembe véve és a szociális partnerek szerepét és autonómiáját tiszteletben tartva, továbbá az uniós forrásokból – többek között az új Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből és a kohéziós politika keretében nyújtott finanszírozásból – származó esetleges támogatás fényében tegyenek lépéseket a foglalkoztatást, a készségeket és a szociálpolitikát érintő, a 2021. évi együttes foglalkoztatási jelentésben meghatározott kihívások kezelése érdekében;
24. FELSZÓLÍTJA a tagállamokat, hogy reformjaik és beruházásaik során iránymutatásul használják fel a jóváhagyott nyomkövetési eszközök – például a szociális eredménytábla, a foglalkoztatási teljesítményfigyelő és a szociális védelmi teljesítményfigyelő –, valamint az összehasonlító teljesítményértékelési keretek alapján kapott eredményeket, és folytassák a felfelé irányuló konvergenciát célzó erőfeszítéseiket;
25. FELSZÓLÍTJA a Bizottságot annak biztosítására, hogy a foglalkoztatási és szociális kérdések megfelelő figyelmet kapjanak az uniós és a tagállami szakpolitikák értékelésekor, kiváltképp a 2021. évi kiigazított európai szemeszter és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek összefüggésében;
26. FELSZÓLÍTJA a Bizottságot, hogy a szociális jogok európai pillérére vonatkozó, a közeljövőben várható cselekvési tervét illetően működjön együtt a Foglalkoztatási Bizottsággal (EMCO) és a szociális védelemmel foglalkozó bizottsággal (SPC) többek között annak érdekében, hogy együttesen dolgozzák ki az uniós kiemelt célokat, továbbá hogy aktualizálják a nyomkövetési eszközöket, mindenekelőtt a szociális eredménytáblát, és ennek köszönhetően a következő évtizedben ambiciózus stratégiai keret álljon a foglalkoztatás- és szociálpolitikák rendelkezésére.